

Det er sørgeligt, at man oplever, at mennesker, der i dag er i 20'erne, har et utrolig dårligt forhold til stavningen, og det må vel skyldes den degeneration, havde jeg nær sagt, der er foregået i folkeskolen igennem de senere år, hvor man ikke har fundet det så væsentligt. Derfor finder Dansk Folkeparti, det er godt, at der også bliver fokuseret på dette her under debatten.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er ikke, fordi jeg på nogen måde vil forklejne nødvendigheden af det, hr. Anders Mølgaard var inde på omkring det historiske; det er utrolig vigtigt for vores forståelse af vores liv og altså også vigtigt i folkeskolen og alle andre steder.

Men jeg synes, at på den måde, som fru Pia Kjærsgaard og hr. Jan Kørpe Christensen bruger det på, river de det ud af en sammenhæng, og historier, der bliver revet ud af en sammenhæng, kan ikke bruges til ret meget – det bliver netop fuldstændig løsrevet.

Fru Pia Kjærsgaard siger nu, at de gamle er bedre til at læse og stave, men man har lavet undersøgelser over det, og det viser sig, at når man spørger de unge om, hvor gode de er til at læse og skrive, så viser det sig, at de er dobbelt så gode, som de selv tror, de er. Man har stillet det samme spørgsmål til de gamle, og dér viser det sig, at de tror, de er dobbelt så gode, som de faktisk er.

Så det, der sådan set sker med alderen, er bare, at man mister evnen til at vurdere, hvorvidt man faktisk er god eller dårlig.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig sige til hr. Bruno Jerup, at nu er det, som om vi også pludselig kommer ud i regnekunsten på sådan et lidt andet niveau. Det er jo sådan, at virksomheder, som i dag skal ansætte en ung medarbejder – stadig væk en medarbejder i 20'erne – faktisk mange gange sætter vedkommende til en staveprøve, og det er jo ganske utroligt. Det er da godt, at det bliver gjort, for man vil jo nødig have en sekretær, der ikke er særlig god til at stave.

Nu ved jeg ikke rigtig, hvor gamle de gamle er, men jeg skal så tage min egen generation, som jeg ikke synes er speciel gammel, og jeg tror faktisk, at den generation, som er midaldrende, har et langt bedre forhold til dét at stave end den generation, der i dag er i 20'erne – desværre.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Først talte hr. Anders Mølgaard historisk, og nu kommer fru Pia Kjærsgaard med troen, så nu er der også religion på dagsordenen.

Jeg synes faktisk, det ville være utrolig godt, hvis vi forholdt os til de undersøgelser, der ligger; man laver jo ikke lige gyldige undersøgelser.

Jeg må erkende, at hvis jeg med min erfaring som lærer i erhvervsskolen ser tilbage, så har der været problemer, og der er stadig væk problemer, kan jeg høre fra kollegerne derhjemme, så naturligvis er der problemer, men vi skal ikke gøre dem større. end de reelt er.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Noget, jeg har lagt mærke til, er, at folk i 50'erne har utrolig svært ved at tage ordet i en forsamling, de har utrolig svært ved at komme ud af busken, og de har utrolig svært ved at hælde. Og hvad hænger det sammen med? Det hænger sammen med, at den folkeskole, de gik i, så helt anderledes ud end den folkeskole, der reelt er brug for for at klare sig i det nuværende samfund.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Først til fru Elsebeth Gerner Nielsen – jeg synes for resten, det var et meget smukt citat – hvor jeg gerne vil sige, at jeg ikke ønsker at gøre mig til talsmand for det synspunkt, at vi skal tilbage til fortiden, og det er også et svar til hr. Bruno Jerup og andre.

Jeg vil ikke argumentere for, at den skole, vi havde i 1920'erne eller 1930'erne, var en mere prisværdig skole. Jeg forsøgte bevidst at bruge hele indledningen til at gøre opmærksom på alle de unikke kvaliteter, som den danske folkeskole har med hensyn til at udvikle nogle af de karakteregenskaber, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, nemlig selvtillid, selvstændighed og kreativitet osv. Det gør, som jeg også sagde i min indledning, at vi har et fantastisk flot udgangspunkt. Jeg mener bare, at problemet er, at pendulet den sidste generation har svinget for ensidigt og lagt vægt på det, selv om det også er vigtigt.

Det, jeg mener der er vigtigt for fremtidens uddannelsespolitik, er at sikre, at det bliver et både-og, hvor børnene både får de kvaliteter, som jeg enig i, at vores bedsteforældre og olde-